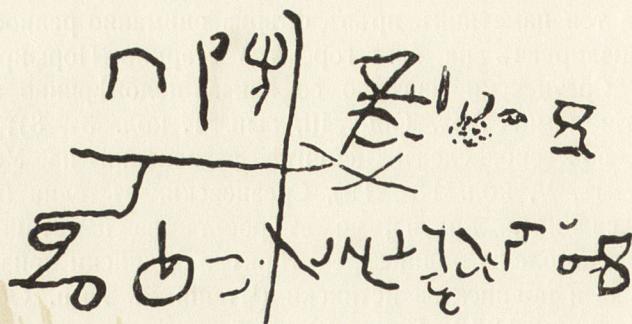

вастиянова, по фотографската репродукция у Лаврова и по нашето факсимиле (по Севастиянова), което даваме тукъ,

отъ подписа може да се прочете следното:

(З)на		(къ) . . .
Г(о)	

Важното въ случая е, къде презъ 982 г. въ земите до Св.-Гора, именно въ и около града Йерисо, който лежи на провлака на светогорския полуостровъ, е имало заселени славяни, нѣкои отъ които се подписвали съ глаголски букви, а други съ гръцки букви. Сега въ науката се приема, че глаголицата се е употребявала въ Велика Моравия, а сепет тя е била замѣнена въ България съ кирилицата. Нашият паметникъ отъ 982 г., сто години нѣщо следъ смъртта на Методия, показва, че глаголицата не е била слѣзла скоро отъ употреба и въ славяно-българските краища. Намѣрениятъ пъкъ глаголски надписъ въ откритата преди две години църква въ Преславъ, която ще да е отъ времето на Бориса и Симеона, показва, че и въ северна България си служели съ тая азбука и то доста рано.

Нашият паметникъ е важенъ и отъ друга страна. Докато въ него нѣкои отъ жителите на Йерисо се издаватъ по имената си и по глаголското си писмо за славяни, въ другъ, по-старъ паметникъ се говори за поселени въ сѫщия край славяно-българи. Това е хрисовулътъ на императоръ Романа, даденъ на светогорския монастиръ на Йоана Ко-